

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvniku“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications
to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIE NY BE' LIE TU VNIKU

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 43.

Brooklyn, N. Y., Branch—Plymouth, Pa. 27 d. Spalio (October) 1909 m.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907 AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ND, 1879.

Metai XXIV

Ar blogi mūsų rašytojai.

Kartas nuo karto laikraščiuose pasirodo straipsniai barauti mūsų rašytojus, ypač gai tuos, kurie pradeda rašyt. Tę strai suj autorai neva nuduodami esą suprantanč aš lietuviškajā literatūrā ir pažįstančiais draugiją, nurodo silpnasias puses ar „tuštumą“ mūsų žurnalyst, tečiaus nenurodo kame tas silpnumas arba kaip jo išvengt; nenurodo, ko stoka, ir nepasko, kas butu naudinga — „netuščia“, ir vi sad tik, anot „Tėvynės“ bendrabarbio Drebilio — „dar kymas paperiaus“.

Bet ar taip?

P. Drebulis ir jam panašū autorai daro didelę klaida tvirtindami, kad rašymas tai t k darkymas paperiaus, ir tokius autorius neišteisina netas, kada jie adresuoja linkei pradedančių rašyt. Mes žinom, kad kiekvienas straipsnis, kiekviena korespondencija, jei ji tik parašyta su gernorū, yra naudinga ir niekad negali buti skirta patarlei, išjuokianti rūsų urėdininkus: „darkytis paperiu“.

Tiesa, didele dalis tokio straipsnių negali buti talpinama į laikraščius dėlei silpniturinio, bet silpnumas rašinio nera dar jo blogumu. Rašytojas kadir geriausiu literatu butu, jis nenužengiš dangaus, bet gime, lavinosi, rše silpnus straipsnus, darkė poprių, ir tik ant galio pasiekė to bulumo laipsnį.

Ir kur gi yra tie mūsų intelligentai, uo kurių mes pilna teisę turėtum reikalauti, kad jie mums rašyt? Jie tuno šiltose guštėlėse, Petrapilės ministerijoje, ar Rusijoje įvairių miestų kontorose; kiti gi nerašo iš baimės kritikos (!?) ir tik maža dalelė inteligentijos stoja, kaipo visuomenės veikėja ir liudis ją sutinka net su per daug didelė pagarbą.

Kas gi, didžiuma Amerikos rašytojų ar intelligentai? Ne! — daugiausia skurdžiai, nebaigę net vidutiniškų mokyklų ir tik savo pasižentimui išsilavinę; jie sunku pažinti reališką draugijos gyvenimą ir jos kulturiškus siekius, ir todėl jie karšinojasi, ginčiasi, pagaliaus net įjėja į tuščias polemikas ir pasikoliojimus. Tokie karšiaivimaisi ir ginčių yra naturališku draugijoj apsireiškimu; o kad jie perreina į kolionę, tai tame kalti mūsų laikraščių redaktoriai.

P. Gulbinas.

Truputis iš lietuvių amerikiečių istorijos.

(D-ro Šliupo peržvalga, tilpusi Wilkes Barre's „Evening News“, rug. 27, 09.)

Lietuviai ir latviai nera tarpau švieži Amerikos emigrantai. Met. 1654, Dyke Jekabs iš Kuršo su kareiviais užėmė Tabago salutę, kurią paskui, butent 1658 m. išplėšė net jo švedai. Nors Anglijai įsikius 1658 met. Tabago vėl tapo atiduota Jekabui, bet po mirties šito sumanaus kunigaikščio, 1682 metuose salutę buvo aplista, ir 1763 m. Tabago pateko Anglijos nuosavy-

bėn.

Tuomet pribuna mūsų vienautis Tadas Kosciuška, ir 1798 m. jam tampa paskirti \$16,000 dovanomis už jo nuveikus Amrikos tautai darbus. Iš tos sumos, \$8,000 buvo pavesta Jeffersono globon, kurie su laiku priaugo iki \$13 000 ar daugiau. Sulyg Kosciuškos testamento, iš štų pinigų buvo išteigta West Pointe „Kosciuškos Mokykla“, kurioje turėjo buti mokinami negrū ir kitų nelaimingesnių tautų vaikai. Bet šita mintis nepatiko Amerikos aristokratikam luomui, todėl Jeffersono paveldėjai buvo prisuotki kad atsiimtų Kosciuškos legaciją (palikimą), ir Vašingtono Augščiausiojo Teismo nuosprendžiu 1852 metuose tapo išmokēta Kosciuškos paveldėjams apie \$43,000.

Prastojus savo liuosybę Lietuvai ir Lenkijai 1795 metuose, pertraukta tapo ir išvystė Amerikon iki pat 1863 metų.

1863 metuose įvykusi Lenkijos revoliucija (lenkmetis) ir atsiliuosavimas kaimiečių iš ponų vergijos pagimdė naujas priežastis, kurios vėl atkėlė iš eivystės vartus bégantiems iš savo prigimtojo krašto. Dalyvavusie sukilimuoze, vengdami Rusijos persekiojimą, emigravo vėkarų-link: Francijon, Anglijon, Šveicarijon ir į Jungtines Amerikos valstybes. Delei ekonomiškų priežasčių prasidėjo iškeliamimai apie 1869 metus. Pirmieji išciviai turėjo pergyventi aštrias sunkenybes, tečiaus jie užmezge tolesnės išeivystės branduolių. Pradėjo atkeliauti jų giminės ir draugai, ir išleto pradėjo kurties čielos ateivų naujokių sodybos, ypač anglės kasyklų srityse. Metų po metų ateivystė augo skaitlingyn ir dabar manoma, kad Amerikoje yra apie 600,000 lietuvių ir apie 50,000 latvių. Juo didinasi Rusijos valdžią prispaudimai, tuo dauginasi išeivystė.

Per keturiasdešimt metų (1864—1904) buvo persekiojama lietuvių spauda, ir dideli skaičiai politikos pabėgelių jieškosi prieglaudos šioje šalyje (tarpe kitų ir šitų eilučių rašytojas, kuris išsedo New Yorke 1884 m.) Laikui bégant pribuvo ir kataliku kunigai, ir pradėjo statyti bažnyčias; jų skaičius dabar siekia 75 kias.

Išlengvo pradėjo mūsų žmonės organizuoties. Pirmiausiai jie priišdėjo į lenkų draugystes — kadangi lenkų atei-

vystė buvo juoba skaitlingesnė. Vienok nepo lgam lietuvių pradėjo tverties ir savautiškas draugystes. Pirmutinis lietuvių kalboje laikraštis (nors su lenkiška spalva) pradėta New Yerke spaždinėti 1879 m., tai buvo — „Lietuviška Gazeta“, kurios tečiaus vos šeš olika savaitinių numerių tešėjo. 1884 metuose, p. Tyrauskas ir aš pradėjome leisti laikraštį „Unija“. Kadangi vienok mės, lietuvių, norėjom buti nuo lenkų neprigulmingais, todėl metuose 1885-8 iškuriav laikraštį „Lietuviškasis Balsas“, ir nuo to laiko lietuvių judėjimas, kai-potokis, užsimenzgė kiauriai vienas Amerikos lietuvių naujokijas.

Trumpu laiku po tam įsikurė kiti lietuvių laikraščiai, kaip va: „Vienybė Lietuvniku“ Plymouth (1885 m.), Saulė“ Mahanoy City (1886 m.) ir kiti.

Mūsų žmonių apsišvietimas ir tautiškasis susipratimas dažbebuvo ant žemuočio laipsnio, todėl liaudies vadovams buvo gana painus ir nesmagus darbas organizuoti lietuvių ratelius (klubus), draugystes, etc. Ypač kad ir lenkų įtekė buvo labai priešinga lietuvių judėjimui. Šiuom sunukum laiku pasirodo kunigas A. Burba Plymouth, kuris atkeliaavo Amerikon 1888 metuose, ir stipria ranka ėmėsi lietuvių reikalus stumti pirmyn. Lietuviai pagalios nusikrėtė jungę ir pradėjo jau savaimi organizuoties.

Reikia tiesą pasakyti, kad tuojaus įvyko kova tarpe bažnytinii ir liberališkų partijų, tarpe konservatinii ir pirmeverinių elementų. Šita kova da ir po šai dienai tebesitęsia. Kataliku kunigija įkore viena po kitam savo organus: „Garsas“, „Žvaigždė“, „Draugas“. Iš kitos pusės, neprigulmingieji tautininkai turi savo stiprią organizaciją — „Susivienijimas Lietuvių Amerikoje“, kuri leidžia laikraštį „Tėvynė“. Tarpe įtekmingesnių laikraščių aš turiu paminėti: „Lietuva“ Chicagoje ir „Venyly Lietuvninkų“ Brooklyn. Yra da augelis ir kitų laikraščių: „Katalikas“, „D. Viltis“, „Keleivis“, etc. Daugelis laikraščių nebulojo, arė tik trumpą laiką. Socijalistai turi taip gi savo organą „Kovą“ Philadelphiaje. Tarpe gerai žinomų rašytojų pas Amerikos lietuvius aš turia paminėti Šerną, Šliakį, Laukį, Ilgaudą, Jokubyną,

Širvydą, Baltrušaitį, kun. Žilinską, kun. Kaupą, kun. Miliuką, etc. Laisvos minties judėjime įžymiai vieta užima kun. Dembskis, aš pats ir daugelis kitų.

Šiuom laiku vargai besianda kokia-nors lietuvių naujėja (kolonija), kur nebutu tokios ar kitokios ryšies draugystė; didesnė sodybose dažnai yra net po keletą draugystę, tulos dėlei savitarpinio susielpimo ligoje, tulos su apšvetos tikslais. Be to, yra draugystės plačios tautiškos svarbos, kaip tai: „Susivienijimas Lietuvių Amerikoje“, „Tėvynės Mylėtojų Draugystė“, „Laisvamanių Susivienijimas“, „Kataliku Susivienijimas“, etc.

Šiandien yra Jungtinėse Amerikos Valstybėse mažiausiai 600,000 lietuvių, išsklaisčiusių po visą šalį. Didžiausios nausėdijos yra valstybėse: Pennylvanijoje, Massachusetts, Connecticute, New Yorke, Marylando, Illinois ir kit. Daugiausiai mūsų žmonės dirba anglų kasykllose ir gelžies išdarbijoje. Nestoka ir vertelgų, kuriuos galima užtikti bile kurioje lietuvių sodyboje. Yra taip gi profesionališkų žmonių — daktarų, advokatų, mokytojų, artistų, etc. Vėlesniu laiku jų galite rasti kolegijose daugelį lietuvių moksleivių, nors dėlei ekonomiškų priežasčių dauguma jaunuomenės priversti buna savo moksłą paliauti prie-pat durų į augstes nes mokyklas.

— paklausė Tad-s.
— Tik tamstā.
— Na, o jeigu kitas pasi-taikytų geresn's?
— Nėr geresn'o man visam pasaulyje — ji atsakė.
— Kaip tai brangus tie zo-džiai, kad tai jie butų teisin-gi?
— Malonėkite neabejoti.
— Ačiu už žodį. Turėsi kantrybę . . .
Nutilo . . . Ir vėl givino juos ramus meiles jausmai. Jie svajojo apie laimingą savo gyvenime ateitį ir džiangési ta link-mybe, kurią jie turėjo pasave . . .
Tadas vėl sukušdėjo:
— Mano širdis, kaip ir į-pjauta . . .

— Kodėl? — klausė Micė.
— Až zinau mérinę meilę...
— Kaip tai?
— Nugi jos, kaip šneka su vienu — ji myli, o kaip pasi-taiko su kitu — kitą.
— Aš ne.
— Žinoma, tamsta neprisi-pazijste.
— Prisiekui!

Ji apkabino jaunikaitį, pri-spauđė ir leisdama saldų buč-ki — išreiškė savo prisiegą. Tadas džiaugėsi . . . Ji dabar, tarsi kas perkėlė į antrą lai-mingesnį pasaulyj . . .
Persiskyrė . . .

Per dieną negalėdam pasi-matyti — žiurėjo į tą pusę . . . Tame krašte ir oras, rodos, daug gražesnis ir lakanų bal-sai dažliau skambia . . .

Vakare Micė susitiko Paulių ir malonai sušneko:

— Eikim į vidū!
— But malonu, bet aš . . .
— Eikim!
Suejo vidūn . . . Micė už-degė šviesą ir paprašė, kad Paulius sėstų.

— Kada bus vestuvės? — prašnekinio Paulius.

— Kad niekas neveda — at-sakė Micė.

— Galite juk pasirinkti koki . . .

— Bepigu but, kad tai ga-lečau!

— Tai kokį gi rinktutės?
— Kad ir tamstā . . .

— Aš netikiu . . .

Viliojančiomis akimis pažvel-gė Micė į Paulių . . .

Paulius sėdėjo, tarsi užbur-tas ir manė apie tai, kokia lai-mė jį patiktu, jeigu jį mylęt gražioji Micė . . . Jis prisilaude arti ir perdėjo ranką per jo petį . . . Jos juodos il-gos kasos buvo nusvirę net iki juosmenio. Paulius žiurėjo į tą brangenybę ir tas ku-teno jo sielą . . .

— Ar gi dabar jūs mane

KEPURE.

Taij linksma buvo Tadui sėdet pas Micę . . . Jis žiurėjo į jos akutes ir spaudė ran-ką; ta ranka jam buvo taip nepriprasta, tarsi jis turėt gi rios lakuną . . . Jis žinojo, kad brangioji Micė jį myli . . . Koks tai saldumas!.. Kuo-net jis su ja šnekėdavo — jam rodesi, kad visam pasaulyje puota . . .

Tyla . . .
Ant sienos kabojaveikslas, kuriame buvo nupiešta upė. Jiedu žiurėjo į tą pa-veikslą ir manė, kad sėdi, kur tai žaliuojančiamie miške — ant upės kranto . . . Pavieksle ji-matė lakunas ir, rodosi, girdėjo jū saldū, gaivinantį bal-ą . . .

Užburta meile . . .
— Ar tik mane vieną myli?

mylité?
— Myliu... — ji kušdėjo
i ausj.

Jų lupos sulipo į daiktą ir
tę̄-esi saldus, degantis bučkis...
Paulius atsipeikėjės taré:

— Kad tai vis taip butū!

— Kas? — paklausė Mieč.

— Tokis brangus laikas!...

— O! Na, tik norékime...

Ateidamas pas Mieč, Tadas viskā matė per langą... Tečiaus jis savo akis laikė už kliaudingas, nes netikėjo, kad brangioji Mieč taip galėtų daryti. Priejės prie lango persitirkino, kad ištikrujuji myli jau kitą... Tadą supurtė šiurpuliai...

Pabaladojo Tadas į duris...

— Kas ten? — šaukė sėdėdama Mieč.

— Aš! — atsiliepė Tadas.

— Jėzus, Marija! Tai jis!...

— Kas? — klausė Paulius

— Žinai ką?... Lisk į spin-

tą!...

— Kas bus?...

— Lisk ir tylék!

Paulius išoko į spintą, o Mieč uždaužė duris ir išejusi išvedė Tadą... Tadas grięja permetė akimis piktai ir prie stalo priėjės paėmė į rankas Pauliaus kepurę...

— Kieno ta kepurę?

Mieč tylejō...

— Kieno? — jis vėl klausė.

— Čia namiškių...

— Namiškių... O kas sėdejó šale tamstos?

— Niekas... Aš viena...

Tadas sugriežė dantimis...

Paskui jis pasiėmė nuo aslos kirvį... Pažvelgės į Mieč taré:

— Tu juk prisiekei!?

— Ką? Tai kas?

— Taip negalima!... Aš myliu kraujal...

— Kam kraujas?!

— Apkrikštysi meilę...

Tuojaus jis pradėjo tašyt spintos duris... Mieč nutvėrė iš užpakalio kirvį ir Paulius išspruko iš spintos...

— Tai gera!! — šnekėjo Tadas.

— Ir kam daryti blédį?

— Juk tu prisiekei!?

— Atleisk man! Aš daugiau taip nedarysiu!

— Man nereik! Lik sveika!

Paleidęs kirvakotį Tadas išejo perpykęs namo. Jis dabar persitirkino apie Miečs meilę... Eidamas jis griežė dantimis, kad negavo atgęzti ir pergaleti savo meilės priešą. Kuomet jis atsipeikėjo, gérėjosi iš to, kad jis nepaleido su kirviu Pauliu vidurius...

29-IX-09.

Sliburis.

PERŽVALGA.

* * D-ras Basanavicius nusipirkęs Edisono fonografą ir važinėsi po Lietuvą, su fono grafo pagelba rankiodamas senoviškų dainų melodijas.

* * „Lietuvos Ukininkas“ skiria 15 rub. konkursu, kas nupieš gražesnius jam viršeliaus. Konkursu laikas — 1 d. lapkričio 8. m.

* * Reikalauja kulinams kandidatų. Neprigulmingas Rymui lenkų vyskupas Hodur, savo organe „Straž“ atsišaukia į lenkų lietuvių ir slovakų jau-

nuomenę, bene at-irastų kas norintis stoti į kunigus. Norintiems, paduoda ir adresą: 535 Locust str., Sranton, Pa.

* * Lietuvos laikraščiuose pasirodė p. A. Šmaigščio pranešimas, kad rengama sutverti „Lietuvių Rašytojų Draugiją“. Jos užduotis — šepti rašytojus materijališkai ir doriškai. Su tvėrėjais galima susižinoti per „Liet. Ukin.“ redakciją.

* * Vilniuje eisiai trimis kalbomis dailininkų laikraščis „Vandens Kultura“, redaguojant p. Ložinskui. Liet. Dailės Draugija, apskelbusi konkursą, kas iš dailininkų nupieš gražesnius businėjam laikraščiu viršeliaus. Šiom dienom konkurso teismas pripažino gražiausiai nupieštus Petro Rimšos iš Peterburgo.

* * Nauja gramatika ir syntaksis. Seinų „Saitinis“ (nr. 39) rašo: „Šią vasarą mylų kalbos žinovai susirinkę Seinuose per keletą savaičių svarstė kalbos dalykus. Neuzilgo susilaikime naujos gramatikos ir syntaksio. Kalbininkai apsvarstę didžiuosius dalykus, šiaip išsidalino darbą: Prof. J. Jablonskis rašo syntakę, Dr. J. Šlapelis — gramatiką, o K. Buga išleis veikalą apie rašybą.“

Ir jų triusui pasidėkavojant rasi kuomet-nors ir išbrisime iš mylų kalbos ir rašybos raistu.

* * Žinomas rusų istorikas ir konstitucionalistų vadas, prof. P. Milukov, rašo į New Yorko „Russko-Amerikaniskoje Echo“, kad visi išeivai — jis esąs persitirkinės, niekuomet nepasilieka amerikonais, tikroje to žodžio prasmėj: „ar bus jis slavas, žydas, lenkas ar lietuvis, išeivis vis vaduis rusu iki galui savo gyvenimo“ ir visuomet jis pasiryžęs grįžti Rusijon, kaip tik virs tenai konstitucijinės liuosybės laikai, apie ką prof. Milukov neabejoja ir pataria visiems išeivų laikraščiams prisiđeti prie liuosybinių agacijos.

* * „Keleivis“ (žr. 43 j. num.) užkeliavo į Petrapilę į Finlandiją. Septynių pulkų oficerių korpusui jau paliepta buti gatviems eiti paskui kazokus. Jau pradėtas kariškas apgulimas ant finų žemės. Kariuviams liepta mažais bureliais užiminėti visas vietas, kur labiau jaučiasi finų nerumumas. Rusijos valdžia varu nori prispieti Finlandiją, kad išnokėtų \$4,000,000 užtai, kad finai neina į Rusijos kareiviją. Kas nusiduos, sunku permatyti. Vienas finų veikėjas sako, kad finai ginklo nekelsią, bet reikalaujam piuigų nemokėsi. Per vienybę niekai esa, nieko negalima atsiekti, ir pagalios šukteli: „Sedek, Jonai, ant kalno ir lauk, kol gervė į tavo rankas atleks.“

„Keleivio“ tam Jonui atrodo, kad gervės galima gaudyt tik reikaujant. Jis klysta. Rekvimai nubaido ir kvailausias gerves. Bet „Keleivio“ nebūta Petrapilėje. Jis tik iš Bostono apie jį girdėjo. Jei butu buvęs pas „Novoje Vremia“, butu užklydes ir pas „Russkoje Znamia“. Tenai butu redes sau labai pažįstamą balą. Tenai, kaip ir „Keleivijo“ „susipratę rusai“ ragina „susipratusių darbininkus“ prie separatismo, ragina eiti į pjau-

ti buržujus — žydus ir vokiečius. Tik rusų buržujų da neliečia. Užekiite, meldžiamasis „Keleivys“, pas „Russkoje Znamia“...

* * Lietuviški „smerdai“. Dr. Šliupas „Lietuvos“ 42 nr. prašo, kaip su juom pasielgė Plymoutho lietuviai, kurie kūnigų sukurstyti neprileido jo į emigracijos jubilejinį apvaikščiojimą, ir išvadina juos „smerdais“. (Smerdas — pas rusus: laisvų kaimiečių goveda). Dr. Šliupas nuvažiavęs į Plymouthą, kur kalbėtojams hotelių susirinkus, kūn. Žilinskas ypatingai jį pasveikinės — paduodamas tik smilinj pirštą. — Kiek tame incidente yra kaltybės pas „smerdus“ ir pas kūnigus, da neįssiaiškino. Girdėta buvo da tik iš D-ro Šliupo pusės. Sunku todėl išnešti nuosprendis, nors Plymoutho lietuviai visi gi stovi nepatogoj šviesoj. Vienok D-rui Šliupui duota skaudi lekcija. Kun. Žilinskas, matoma, nelabai pamena, kad Dr. Š trejimi metu atgal buvo ištieqę į jų abazą draugišką ranką. Tai buvo laiku trukšmų ngojo Philadelphia suvažiavimo. Tikslių buvo geri, — sukoncentruoti prazangūjį mylų nacionalizmą. Bet negerai vykiniams, nes buvo pabriežta nenuoseklus ruožas; vienoj pusėj buvo bandoma sutraukti liberalus ir klerikalus, antroj — socijalistus. Ir štai pasekmės: klerikalai liberalus ēmė spirti. Istorija mokina, kad pirmoje pusėj tik liberalai su socialistais gali buti, o antroje — klerikalai. Tada „smerd“ nebus. Ir verste verčia mylų laisvamanus su socialistais eiti išvien, matant, kaip klerikalai auga, stambėja ir ima viršų.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Du pulkai kazokų ir kitatielė artilerijos jau išsiusta iš Petrapilė į Finlandiją. Septynių pulkų oficerių korpusui jau paliepta buti gatviems eiti paskui kazokus. Jau pradėtas kariškas apgulimas ant finų žemės. Kariuviams liepta mažais bureliais užiminėti visas vietas, kur labiau jaučiasi finų nerumumas.

Rusijos valdžia varu nori prispieti Finlandiją, kad išnokėtų \$4,000,000 užtai, kad finai neina į Rusijos kareiviją. Kas nusiduos, sunku permatyti. Vienas finų veikėjas sako, kad finai ginklo nekelsią, bet reikalaujam piuigų nemokėsi. Per vienybę niekai esa, nieko negalima atsiekti, ir pagalios šukteli: „Sedek, Jonai, ant kalno ir lauk, kol gervė į tavo rankas atleks.“

„Keleivio“ tam Jonui atrodo, kad gervės galima gaudyt tik reikaujant. Jis klysta. Rekvimai nubaido ir kvailausias gerves. Bet „Keleivio“ nebūta Petrapilėje. Jis tik iš Bostono apie jį girdėjo. Jei butu buvęs pas „Novoje Vremia“, butu užklydes ir pas „Russkoje Znamia“. Tenai butu redes sau labai pažįstamą balą. Tenai, kaip ir „Keleivijo“ „susipratę rusai“ ragina „susipratusių darbininkus“ prie separatismo, ragina eiti į pjau-

vis didesniu pavojun jeiną. Anglijon gerai suvažinėjo, bet nebėtaip gerai duodasi išvaziut Italijon. Caro kelionė Italijon rengama greitu laiku, bet su didžiausiu romantizmu, su paslaptimis. Tai praneša laikraščiams, kad caras visai nevažiuos, tai vėl sako kad važiuos. Ant galo apskelbia, kad važiuos, tik dėlei atsargumo nuo prieši važiuo ias per sirodes čiauninko rubais, mažai sustosių Vokietijoje, o Italijon įmūksias iš garsiojo Mount Cenis tuneliaus, urvinio gelžkelio. Italijoje gi carą pasitikišas karalius Viktoras Emmanuelius, o nuo rubiaus iki Racconigi, kur du valdonai susieis, busianti nuo statyta gyva siena iš 11,000 kareivių.

Spalių 23 d. atsiveria rudeniniai Valst. Dumos posėdžiai. Spalininkai turėjo savo kongresa. Jame išneše neužsigaudinimo rezoliuciją, kad valdžia labai išlesto vykina reformas, ir jasakė savo atstovams, kad spirtų parlamentą išleisti išstatymus apie ypatos nepaličiamybę, aprubėjaviamą karro teismų, valdžios darbų atskaitas visuomenei, pertvarkymą senato ir išteigimą augačiausio teismo.

Ispanija. Ferrero nužydymas sukurė laužą ir ant jo svyla métomi sklypai atgyvėnusio amžių monarchizmo. Parlamente keliais dienas traukėsi neapsakomi vaidai. Pirmieviai ir respublikonimo šalininkai apgalėjo konservatus, niversti Muro ministeriją, sutiise naują liberališką ministeriją su premiera Prendergast. Šiitas ministerių kabinetas esas atviru klerikalų priešu. Taip dalykams virtus, Ispanijoje laudis ir pirmievių laikraščiai labai pradžiuo. Karalius Alfonas ēmė gerinties: esq, buvusis premieras Mauro visame kalės, jis, girdi, jam su laiku nepranešę apie Ferrero reikalo Menkos toks šeimininkas, kad nežino, kas namie dedas. Taip Ispanijoje laudis neužmirš.

IS VISUR.

X Paryžiaus policija pranešė Peterburgan, kad Paryžiuje prapuoči vienas žymus Rusijos pavaldinis. Jis buvęs sanariu rusų revoliucionierių komiteto. Rusų policija sandprotauja, kad revoliucionieriai jį nužude, patyrę, jog jis išduoda savo draugus.

X Išvažiuodamas iš Livo dijos palociaus, caras suminkštėjęs ir pasirašęs ant pagailos, dėlei 9-nių revoliucionierių, prijungys tai prie tikrosios Rusijos, kaip tad padarė su Chelmu, tai finai gyventojai tik apliešia tarsi ir persikelsi vidurinės Bet ar ilgai gales finai taip dažyt? Juk Rusijos armija tada seks paskui nelaimingus suomius vis tolyn, pakol juos prispaus į vandenų pakraščius arba ištums į Svediją.

X Austrijos kariuomenės laikraštyje suskaityta, kiek yra austrių armijoje žydų oficerių. Pasirodo, kad iš yzdai nesaudžia, kaip prie pirklybos ir pramonės, nes esama: 1 feldmaršalo, 3 general-majorų, 10 pulkininkų, 11 papulkinių, 17 majorų ir 700 įvairių žemesnių oficerių.

X Caras ir italių karalius, Viktoras Emmanuelius susivažiavo į miestą Racconigi spaļiu 23 d. Apsiausti kariuomenės ir didžiunių, du valdonai apsikabino ir pasibūčiavo.

IS LIETUVOS.

(Nuo mūsų korespondento.)

Vilnius. Kaip girdėti, p. Petras Vileišis visgi ištikrujų ketina pradeti šiemet išleidioti dienraštį „Vilniaus Žinias“. „Vilniaus Žinios“ pradės turbut eiti nuo lapkričio 1 d., o vėliausiai — nuo gruodžio 1 dienos š. m. Jų formatas bus tokai didumo, kaip kad buvo pradėjus jas 1904 metais leisti, taigi bus didelis.

— „Lietuvos Žinios“ nuo spalių 1 dienos pereina į kitas rankas. Jas išleidinės, rodos, tie patis žmonės, ką ir „Lietuvos Ukininką“ išleidinėja.

„Lietuvos Žinios“ paskutiniu laiku labai mažai teturėjo skaitytojų, taigi p. Jonui Vileišiui neapsimokejo išleidinėti jos, nes reikėjo savo pinigų prie jų išleidinėjimo prideti, todėl ir atiduoda jas kitiemis leidėjams. Tiksunku tikėties, kad ir naujiems leidėjams pavykti sutraukti užtektiną skaitytojų skaičių. Galima spėti, kad „L. Ž.“ ir toliau duos tik nuostoli, nors... tai priderės nuo to, kaip jas bus vedamos.

— Teatro jubilejų atstvenčius, gyvuojanti prie Vilniaus Lietuvių Šelpimosi Draugijos „Artistų-dainininkų Kuopa“, kurios nariai daugiausiai prie jubilejaus šventės surengimo pasidarbavo, ilgoką laiką išlejos. Dabar jau vėl rengiasi prie spektaklių rengimo. Per paskutinį „Kuopos“ susirinkimą nutarta surengti keletą vakarų-spektaklių: 1) Vilniuje lapkričio 22 dieną (miesto salėje) ketinama sulošti „Intelligentai“, 2) Švenčionių mieste, Vilniaus gub., gruodžio 26 dieną ketinama sulošti triveikmis iš žmonių gyvenimo pavaikslėlis „Katriutė“ (dar nėkur neloštas veikalėlis), 3) Ignalinoje, Vilniaus gub., Švenčionių pav., gruodžio 27 d. ketinama sulošti taip-pat „Katriutė“. Švenčionių ketinama, kaip angelių minėjau, lošti veikalėlis „Katriutė“; šis veikalėlis yra su šokiais ir dainomis, juturinys — paimtas iš žmonių gyvenimo, lengvai kiekvienam kaimiečiui suprantamas, taigi, gal ma tikėties, jog ir mažai susipratę Švenčionių pavieto lietuviai-kaimiečiai supras jį gerai. Po vaidinimų bus dorchoro dainavimas (choras bus iš Vilniaus), solo ir t.t. Ant galo šokiai.

Nenusidavęs hypnotizmas. Huforde, Conn. valstybės kollegijoje studentas Bergensen užhypnotizavo šviesią įtėjusį mokinį Wh te ir palėpė jam juokties. Wh te pradėjo juokties ir nebegalėjo sustoti. Persigandęs hypnotizierius ir kiti studentai išstumė besijuokiantį vaikiną į ruiman ir visaip bandė atsisiųti, bet niekas nes darė. Jie bandė jis sustabdyti užkimšę gerklę skurais, bet kaip tik išimdavo, jis vėl juokdavos. Ir taip kankino vaikiną per naktį, iki ryte dažinojo kolegijos vyriausybė ir parakvietė Dr. Higgins, kuris raukos mostelėjimu athypnotizavo.

Norėjo nušaut prezidentą? Portland, ilipant p. Taftui automobilin, šnipai suėmė besspaudžiantį prie prezidento žmogą neva norintį nuimti Tafto fotografiją. Suėmus nezinėjai, jo kišenėje rasta šešių šuviai užtaisytas revolveris.

Rudens audros su perku nujomis perejo nedėlios vakare ryties valstijas ir gana triukšmingai atsidurė Vakaruose. Chicagoje ir apylinkėse griaustinio sujudinta elektrika nutrenkusi 16 žmonių. Brooklynėje ir New Yorke kelios vietose griaustinis padegė namus.

Panamos kanalą įpusėjo. Iš Panamos duoda žinią kad prie Panamos kanalo perėta subata tapo amerikonų padaryta lygiai pusė darbo. Franzuzai buvo iškasę 85,000,000 kubiškų sienksnių, amerikonai iškasę 87,000,000 ir kitiek la lieka kasti.

Keliautojus karikatuuoja. New Haven, Conn universiteto studentai surengė juokingą žaidimą, pajuokimui Cook'o ir Peary, persitėdė į dvi šiaurės keliautojų partijų: viena stojo už „D-rą Crook" (melagų), kita už „komandirių Weary" (nuobodžioli). Didesniams aškumui, aptaisyta buvo keletas žmonių eskimosų parėdais, o atvaidinti šiaurės poliuso (stiebo) vieta išrinkta pusseptintos pėdos didžkis studentas. Minia pasidalino dvi daliu „Crookiečiai" (Cook'o š. lininkai) pribuvo pas „poliuso" ir jiems besidžiaugiant atskubėjo ir „Weary'io" (Peary'io) kompanija. Gauja susikibo už plaukų ir krutų. Zaidimas perėjo į karštą pėstynes iki ant galos vieni kitus išejojo po laukus.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

Waterbury, Conn.

Waterburys, kaip jau visiem žinoma, apgyventas tūstai lietuvių. Galima gerėti, kad čia yra visokių lietuvių krautuvų, - kaip tai: vaisių, čeverykų, mėsininkų, laikrodininkų ir daugiau visokių. Kai kurie vertelgos jau turi savo namus vertus po keliams dešimtis tukstančių dol. Ne truksta čia visokių ir susišelimo draugystė, jvairių vyriausiaisiais varda is net du politiski klubai.

La viska angščian paminėjau déltą, kad noriu pasakyti, jog vi ko čia yra, bet truksta susijungimo visų į vieną ryšį.

Kelios savaitės atgal, vienas anglių laikraštis („Waterbury American") patalpino ilgoką straipsnį, kuriame patarė sveitimaičiams, kurie nori idant yų kalbo e butų miesto knygynan parupinta knygą, kad atsišauktų viešai, nes dabar Waterbury'io miesto valdžia, dalyje vadina mo „Brooklynas", rengia nauja knygyną. Brooklynas yra apgyventas daugiausiai lietuvių ir italių. Butų tą visai neprošalį lietuviams atišaukti. Nors čia yra „Šviesos Dr-stės" knygynas, kuris pu-

setinai gerai stovi, bet truksta fūans, kurių beabejones miesto valdžia nesigailėtū duočiai miesto irentam knygynui. „Šviesos" knygynas užlaiko ruimus, kurių lešiuoja menešyje \$15. Tą sumą reikia surinkti nuo draugų, o draugai moka į mėnesį tiktais 10c. Tai labai sunku augštyn kilti.

Sitame dalyke, man rodos, yra pati šventa pareiga pasdarbuoti politiskieus klubams, nes jų balso labiau visuomenė paklauso; o ypač dabar, kada bus rinkimai miesto viršininkų, butų gera proga ką-nors iš jų lengviaus išveržti. Bet ant nelaimės, klubai nieko apie tai nei nejančiai, mieg jie sau letargo miegu; taip viskas pro mus ir prabėga. Potam atsižvelgiam, bet jau buna pervėlu.

Pas mus dabar šventadieniais ramu — smagn, nes sukuris įsiukė į klubus, kur šventadieniais alų pardavinėdavo; keliis sykius pardavinėtojus net su bačkutėmis nugabeno policistai, ir rotuše, žinoma, buvo jau tikras balius! kas norėjo, tai gérė. Dabar klubuose galima ir laikraščių ant stalo matyti, kiti susėdėda ir perskaito ką-nors. Ta susurj, kaip girdeti, surengė kunigas P. Siaurusaitis su kokiai tai anglų kunigo pagelba. Už tai vyrams ačiu gali ištarti Waterburio moterėlės, nes seuniaus nevienas pramatojo nedidieniais savo sunkiai uždirbtą grašį; vaikai, pati kente bādą. Dabar galima spręsti visgi geriau galés šeimynas užlaikyti. Kaip tai gerai butų, jei ir ši rudenį miesto žmonės nubalsuotų nedavineti tiek daug saliuonių laisnių, tai butų šventas gyvenimas. Bet, kur tau! Alaus varyklos turidikciai pinigų surinkę už rau-galeli, pašvęs keletą tukstančių ir bus vėl viskas kaip jie norës; ne, už alų gaus dikčiai balsuotojų. Amerikoniškas protis — balsus nusipirkti.

Dabar tūvės šiuomis laiku dirba pusėtini, bet iš kitor pri-buvę sunkiai gauna darbus. *Juras.*

Seranton, Pa.

Laikraščių praneštos žinios iš Ispanijos ir abelnių vatos Vakarinės Europos, rado atbalsi Scrantonio lietuvių širbyse. 17.X. tapo susauktas liaudies susirinkimas, kuriame, po M. Valentiniavičiaus, Pr. Ži-vatkauskio ir d-ro J. Šliupokalbų susirinkusieji vienbalai priėmė sekanią rezoliucią:

„Kadangi prof. Fr. Ferrero

žinojo Ispanijos iš Latynų respublikas gilesiant socijaliskai iškilti ne per baikadas, o tik per visuotiną liaudies apšvietimą, ir todėl išteigę pilningą vortinklę mokyklų po vada savos „Escuela Moderna" (Naujalaikės Mokyklos);

„kadangi už tai jis buvo

nuoširdžiai neprakenčiamas Romos katalikų bažnyčios, kuri ypatoje Barcelonas arcivyskupo nesigailėjo jokių pastangų, pramandyama jų anarchistų ir siundydama Ispanijos valdžia, kad pragašintų jį ir jo „bedievškas" mokyklas ir kad tokiu būdu išgelbėtų bažnyčią nuo nemielu jai nepriekilių;

„kadangi suvirš 100 mokyklų Ferrero išteigtų tapo uždarytos iš bažnyčios ir valdžios dėkos, serijos prakilinių veikalų, atmušų spausdineje Escuelos Modernos, tapo konfiskuotas, gipati spausdintuvė ir mašinos — sunaikintos;

„ir kadangi pats Fr. Ferrer spalį 13 d. tapo sušaudytas pamurėje Montjuichio, lyg koks vyltingis, be ukėsų teismo, pagal pramanytą skundą, buk jis labiausiai kurstęs revoliuciją Barcelonoje —

mės, lietuvių, ukesai Serantono miesto, visatiname susirinkime, laikytame 17 d. spalio mėn. 1909 m. po nr. 112 W. Mark't gatvės, vienbalai nutarėmė, kad:

1. nužudymą prof. Fr. Ferrer'o mės laikome pasibaisetina politiška žmogžudyste;

2. Romos katalikų bažnyčia, kaip vyriausias kurstytojas, pasielgė tolygiai, kaip atsitikime su Jonu Hussu, Giordanu Bruno, Savonarola ir kitais kankintiniais už mokslo ir teisybę, ir kad todėl bažnyčia naujai prasikaltė priež žmonių;

3. karalius Alfonsas ir jo vyresnybė, kaip pavirkus bažnyčios įrankiai, prisidėjo prie suokalbio ant gyvasties prof. Ferrero ir gyvasties jomokylų, ir tuomi užsitraukę ant savęs dėmę galvažudžių ir barbarų, ir tik tokiai gali pri-pažinti juos visos civilizuotos tautos, ir

4. mės protestuojame prieš torturas ir kankinimus suimiui Montjuiche, Montaroje, Manresoje, Sabadel'iuje ir tt., ir meldžiamė Suv. Valstijų vyresnybę, žmoniškumo var-dan, užsi-toti už kankintinius dėlei laisvės religijos ir politiko. — "

Po rezoliucija pasirašė: susirinkimo pirmsėdis

*M. Valentiniavičius,
Sekretorius
V. K. Račkauskas.*

P. S. Nuorašus rezoliucijos nutarta pasiūsti Suv. Valstijų sekretoriui ir Ispanijos ambasadai Washington'e, kaip lygiai pagarsinti lietuviškuose ir angliskuose laikraščiuose.

Foxcroft, Me.

Aplinkui šitą dailų miestuką yra kokios 9-ios lietuvių farmos, netoli viena antros; penkios susieina prie vieno keliu ir visų laukai susisiekia. Netoli farmų ežeras, prie kurio vasaros laiku lietuvių žemdirbių linksmai laiba paleidžia, tai žuvaudami, tai kvuodami tyru oru.

Lietuvių faimeriai yra ga-

na apskaitę ir patogiai sau gyvena tarp savęs ir su sveitimačiais gržiai sutinka. Turi savo 56-tą kuopą S.L.A., nors mažai sanarių, bet gerai užsilaiako. 1908 m. buvo susitvėrus L.S.S. kuopa, bet kada išsklaide daugelis kitus miestus, tai kuopą turejo išnykti, tik liko keli pavieni sanariai.

Ten buvęs.

Philadelphia, Pa.

(Nuo mūsų korespondento.)

Spalio 9 d. New Academy svetainėje atsibuvo koncertas, parengtas lietuvių „Blaivios Jauimo Apsvietos Dr-gijos". Cion paduodu trumpai koncerto programą.

1. Kalba S. Balčiaus, apie 12,000 gyventojų, tarp kurių ir lietuvių yra apie 150. Lietuvių daugiausiai turi savo namus. Tariškas susipratim s tarpt lietuvių stovi visai žemai. Yra rods kuopele S. L. A. ir nesenai susitvėrė draugystėle „Sv. Petro ir Povilo". Rodi si yra ir S. L. R. K. kp. Bet apie jas nedaug gero girdėt.

Spalio 16 d. S. L. A. kuopos sanariai parengėme prakalbas, paminėjimui 40 metų sukaktuvų lietuvių emigracijos Amerikon. Kuopele visai silpnutė ir nesitikėdama iš pašalies pagelbos negalėjo kalbėtojų parsikvest. Todėl kuopos sek. St. Miliaukas apsiemė št-tą paaiškinti. Žmonių susirinko visai mažai, — atėjo tik seniai; mat jaunieji nesenai turėjo savotišką „apvaikščiojimą", kur vieni kitiems pusėtinių apdaužė galvas ir apie kurių vietinis anglų laikraštis „Courier" pranešė savo skaitytojams, kad an Dutch Hill „Hunksai" (purvagraužiai) turėja „free for all fight" (visiems už dyką pėtyne), už ką dyvilyka tūvamam „Hunksu" turėjų užsi-statyti kauciją. Dėl tos tai priežasties jaunieji ir neatėjo, nes vieni kitų bijojo. Pradėjus p. Miliauskui kalbą, trumpai perbėgus lietuvių imigracijai ir priėjus iki S. L. A. prisijė užbaigti kalbą. Mat iš klausytojų buvo tokiai, kurie geriau žinojo, negu kalbėtojas „Sv. Petro ir Povilo" dr-stės prezidentas, atsistojęs užkirto kalbėtojui, kam šis meluoja, nes jis tikrai žinas, kad Amerikoj, ne viena, ale dvi yra „Vienubės"... Cionai ir prasidėjo lietuvių emigracija iš svetainė: m'nėtos dr-stės prezidentas pirmiansia, o kiti pas-

kui.

Broliai-tautiečiai! Ar gi ištikro mės niekad nebegalėsime buti dorais ir blaivas lietuvių, o tiktais „Hunksais", anot anglų laikraščio.

Pirmieji Žingsniai.

Brooklyn, N. Y.

Spalio 16 d. brooklyniečiai atidarbė scenos sezona pastatymu K. Jasukaičio dramatutės „Alkani Žmonės", kurią atlošė artistų-mėgejų burelis, režisieravant p. J. Baniuliu. Iš techniškosios pusės teatras pilnai nusisekė. Aktoriai atliko veiksmus gerai, žmonių susirinko veik pilnutele Tautiško Namo svetaine. Reikia tikėties, 19 ta socijalistų kuopa, kurios vardas ir surengimui buvo lošta, turėja gerą pinigų pelną. Po teatro sudainavo kelias daineles p. Bukšnai-

lio choras ir p. Kidolius dainavo porą daile solo.

Dr. mos turinis šitoks. Mieste gyvena bedina Ambrazų šeimyna: tėvas, motina ir dukre. Turi priėmę įnamijon (ant burd.) tulą vaikiną Birutę. Birutė Ambrasz — kurpius. Jis kaip kada stava, bet gerai sumaukia degtinėlę, todėl ne kas iš jo uždarbio belieka. Ambraziene jieško uždarbių grindis kam nušiuotir dziaugiasi, jei kokią dieną uždirba 30 kapeikų. Duktė Agnieszka skaliai svetimiams drapanas. Suliesusi, ant silkių gyvenanti mergina. Jų visų uždarbis toks menkas, kad ant galų galo nebegali užsimoketi už kambarius, kurių savininkas Mazurevič us juos varo jau laukan. Tiesa, pas juos gyvena Birutis. Bet jis ir gi nieko nešaldo, nes pats nedirba ir jau už kambarių Ambrazams gerokai įsisokinės. Birutis, Ambrasz ir Ambraziute — tai trys stambūs Jasukaičio dramos charakteriai, žiurint iš psychologijos atžvilgio. Tuom tarpu, kaip Ambrasz iš susikrimtimo eina smuklėn, Birutis — eina į savo kampą ir gula lovą. Pavadintum jį nenaudeliu, bet jis turi gerą sąžinę, nes tarpais nenori eti prie biedno Ambrazu stalo, nors jis ir šaukia, nes sykį išbadėjęs vagia nuo aklos motriškes duoną. Jis bevelija badmiraut, o užėjus šoriu — jis karštai skelbia revoliucionizmą, nurodinėdamas sveto nelygibę. Jis baisiai išžiūves ir sušiurpes. Bet Ambraziute, kaip pamatysime žemiau, žiuri į gyvenimą labiau praktiskai: pelnyk, kokių tik būdu gali — tokia pas ją pažiura į gyvenimą. Nors, tiesa, ir jis neišturi lygvaros... Daigsta apie jų skurdą koki tai labdarių draugija ir atsiunčia dvi poui apžiurėt Ambrazu padėjimą. Atėjusias ponias Birutis sarkastiškai išjuokia, o to priedui dėkaip tik į negerą laiką ateina iš smuklės ir girtas Ambrasz. Ponios įsižeidžia: tai esą girtuoklių ir tinginių butas, ir panertę galvas išleikia: „Vaziuokime, tie storai kallai iš mūsų tyčiojasi!" metais nelaimingai šeimynai jau tarp dory. Uždarbiai nepasi-gerina. Pagalios pareina galutinas šeimynoje krizis. Mazurevičius atsiveda policiją, surašo jų paskutinius daiktelius, net nuo Ambrazienei pečių nutraukia skepetą, beje ir „dievomuką" da už keles kapeikas pastato pardožen. Ambrazai tampa išmesti laukan. Pakrinka šeimyna. Motina prisiglaudzia pas koki ten kiemsargį. Tėvas kur ten išsiabdo uždarbiaut, bet, netekęs darbo, sugrįžta atgal ir randa dukterį pavirtusią paleistuve. Jos kambaryje jis biskių pabarai dukterį: „Tu blogai darai, geriau mestum savo amatą". Vienok priduria: „o antra, kaip sau nori, man vistiek" ir pasiėmęs nuo stalos tik ką paliką kavalierius rublį, išsdeda kišenę ir išeina, pasakes, kad da užėsiąs „i svečius"... Jis, žinoma, nukiutina smuklę.

Dramos finalas visai nepainus. Ateina pas Ambraziute revoliucionierius Birutis. Jis

da labiau sumenkęs ir pradeda kaži-kokias keistas kalbas; nustoja protauti" ...
Jis nebesupranta, ką sveikas budamas suprato. Jo smėnino jo netik kuna, bet ir protė. Jiem bešnekant jeina Ambraziutės motina ir bando dukturi perkalbėti, kad pamestų savo „amata“. Dukterei širdis plysta. Ji nenori prisipažinti, kad ji iš savo „amato“ išmotiną šelpia: kada motina išeina į bažnyčią, tai duktė paleistuvė nuperka valgio ir nu-nešusi palieka jos kampe. Jizino, kad savo „amata“ aplieidusi ir pati badu noks ir motinos nebesuelpa, todėl atsisa ko klausyti. Motina akyvaizdoje Biručio meta ant savudukterės prakeiksmą. Tuon tarpu Birutis susimislijus išstraukia iš kišenės revolverį ir pykšt! nusišauna. Ant scenos triukšmas. Ambraziutė puelasi prie nugriuvusio Biručio ir širdies padrebinime sušunka: „O-o! šit kam žmonėgimsta: badauti, nusizudyti paleistuvauti — ir tas vadinas gyvenimas!“ Griebia revolverį ir ji pati persišauna. Tuom tarpu motina scenai užsileidžiant pradeda juokties: jisėjo iš proto...

Geriausiai atliko roles: Ambrazo — K. Krūačiunas, Biručio — J. Šaltis, Ambraziutė — K. Sim-tė, Ambraziutė — Na-kiutė, Užveidzis — J. Liutkauskas. Toliaus eina vidutiniškai atliktos roles: gydytojo — Jokubauckas, Mazurevičiaus — Kačergius, jauno ponio — Banionis, seno pono — J. Andr-tis, pirmosios ir antrosios ponio — Bevardė ir Čigkiutė, verteivos senais daiktais — Dagis, antstolio — Mačys kieminko — Perevičius, policietu — Adonis ir B-tis.

Įspudis iš šitos dramos išėja nelabai aiškus. Tiesa, kad joje yra ganetinai sensacijinio dramatizmo. Bet šito drama da neužtenka. Reikia duoti publikai kokia-nors konkluzija, išvedimus. Kad ji revoliucijoniška perdėm, to rodo negalimi butų užginčyti. Be ar gi gali revoliucijonizmū idealas užsibaigtai nusišovimu ir išėjimui iš proto? Ai gi kova už ateitį gali taip menka užsibaigt? Greiciav sakytm, kad autorins norėjo tik pasijuokti iš revoliucijonieriu; ta verčia spėti pašneka tarpe Biručio ir Ambrazo trečiame akte (scena VI) Ambraza klausia, kas reikia daryt. Birutis užsideges šaukia: „Šešuk savo bendrus ir eik griauti pasauly ... griauk, griauk, kôl akmens ant akmens nepaliks... o paskui... sutversti ka tik norėsite!“ Ambraza ramai atitaria: „Griauti... Bet sakyk kas dabar, tuoju dalyti, kad neatsidurtume ant gatvės, kad turėtume kovalgti?“ Ir kas dabar tuoju dalyti, Birutis neatsako; jis tik iš ateitį nusvajoja. Birutis da ir ankščiau insinuoja revoliucijonierius pribudž (aktas II, scena 1) sakydama: „Aš šimtą, tukstantį kartų klaujus: kam užgimė žmogus?.. Seniau tą painų uždavinį šris davau, supradavau, kad žmogus leistas gyventi ir tobulinis, buti tobulesnis už saulę visas planetas, visus paaulus... Dabar mano smegenė-

nustojau protauti“ ...
Jis nebesupranta, ką sveikas budamas suprato. Jo smėnino jo netik kuna, bet ir protė. Jiem bešnekant jeina Ambraziutės motina ir bando dukturi perkalbėti, kad pamestų savo „amata“. Dukterei širdis plysta. Ji nenori prisipažinti, kad ji iš savo „amato“ išmotiną šelpia: kada motina išeina į bažnyčią, tai duktė paleistuvė nuperka valgio ir nu-nešusi palieka jos kampe. Jizino, kad savo „amata“ aplieidusi ir pati badu noks ir motinos nebesuelpa, todėl atsisa ko klausyti. Motina akyvaizdoje Biručio meta ant savudukterės prakeiksmą. Tuon tarpu Birutis susimislijus išstraukia iš kišenės revolverį ir pykšt! nusišauna. Ant scenos triukšmas. Ambraziutė puelasi prie nugriuvusio Biručio ir širdies padrebinime sušunka: „O-o! šit kam žmonėgimsta: badauti, nusizudyti paleistuvauti — ir tas vadinas gyvenimas!“ Griebia revolverį ir ji pati persišauna. Tuom tarpu motina scenai užsileidžiant pradeda juokties: jisėjo iš proto...

Ziurovas.

Vietines žinios.

— Pasibaigus balsuotoju registracijai, pasirodė, kad šiomet visam New Yorke iš Brooklyne užregistravo vislabo 605,873 žmonės, ant 15 794 mažiau negu 1905 m. Priaugant gyventojams mažinasi balsuotojai. Sitą išaiškinė klas kart paimesniais dromistatymai, varžantį miestelėnus. Paveidžan: žmogus neturis savo namų tankiai kilnojasi. Tokių labai daug. Naujostatymai jau neleidžia balsuoti tokiems, kurie prie registraciją neišgyveno duotame kvartale mažiausiai tris mėnesius. Tokiu budu dideles miestinės žmonių lieka be balsavimo teisių, kuriomis pasinaudoja džidžuma fabrikantų, pirklių ir namų savininkų, ir jie išvardina ir išsirenka sau priešankius valdininkus.

— Spal. 12 vietinių apylinkių italai apvaikštinėjo Kolumbo, Amerikos atradėjo šventę, didelėmis gatvių parodomis ir prakalbomis. Be rods ir vietiniai gyventojai prie šventės prisidėjo, vienok neskaitlingai, nes da tūkštai met mūšų valstijoje Kolumbo diena tapo pripažinta už legališką šventę, kurią jau švenčia Mass., Illinois ir Louisiana valstybėse.

— Garsus bankierius Morse kuris už visuomenės pėnigų išaiškėjimą tapo pasmerktas 15-kai metų kalejiman, apeliavę vėl prakišo. Bindysis dalyvauoti i J. V. Aug. Teisėm o paskui maldauti prezidentą pagailos.

— Islip pakrumėse, Long Islande, rado senai nužudytos moteriškė, jau apipuviš lavyvon. Ant rastų prie jo dėlė buvo įciālu raidės „A. L.“ pagal kurių ir susekta, kad taya seniau prapuolusi vokėti Anna Luther. Dabar suimtas tolas vokietis Gebhardtas, kuris vadinosi ir Miller, dirbę Astoria-Long Island pianų dirbtuvėje. Nužiūrėta, kad jis buvo su Lutheriu apsivenęs ir nužude ją. Be to, jis jau ir dabar turis 2 pačias ir 2 numylétines!

— Z. nomas lietuvis, laivakorčių agentas New Yorke, V. Razukas jau uždengė savo biznį, ir miesto maišalas užečetijo jo „transfer-house“. Girdėti, kad jis savo biznį labai apskolinė.

— Ateinančiais metais, 12 liepos pripuola 500 metų suaktuvės didelio istoriško mūšio, žinomo istorijoje povardu „Kova po Grunvaldu“ kur amė suvienybos lietuvių lenkų, baltarusių, totorių ir kitų mažesnių tautelių spėkos. 1410 m. smailiai sumušė Vokiškijos kryžininkus ir syki ant visados sulaužė jų galvę

po kam Lietuva jau lengviau atskirvė prie skerdikų nebetekus. Sitas suaktuvės visos Amerikos lenkai rengiasi iškilmingai apvaikščioti. Brooklyno lenkų kolonija padarė iniciatyvą, kad tan apvaikščiojiman susidėtu lietuvių, lenkai ir baltarusių. Jų suviršum 80 draugystė, podraug ir socialistai, jau susitarė. Išrinkta laikinas komitetas, kurio delegacija buvo atėjusi „V. L.“ redakcijon ir praše apskelbti pakvietimą visų vietinių ir apylinkių lietuviams, k. v. Newarko, Jersey City, Patersono, Passaic, Bayones ir kitų. Apvaikščiojimas turi gilią istorišką bei kulturinę prasmę, todėl jame dalyvaus visokių pažiurų ir visokių persitikrinimų žmonės. Net lenkų kunigai ir mūsų kun. Varnagiris tam pritraria, ir kovos po Grunvaldu apvaikščiojimai pritaikę bažnyčiose aukų skarbonkas. „V. L.“ redakcija pranešė lietuvių tuliems veikėjams, kad tuomi už intereso uždraugystės. Susineštant gi su lenkais reikia tuom tarpu kreiptis į tuo adresu: M. Mackiewicz, 69 Troutman str., Brooklyn.

— Mums pranešė p. Bučinskas, kad Mikas Petraskas žadėduoti Brooklyne koncertą 15 d. sausio ir salė jau paimita ant Berry str. tarpe So. 2 ros ir 3-čios, Williamsburge, McCadden Bld. Smulkesnės žinios bus toliau paduota.

— Muitų viršininkas Loeb susekė milžinišką valstybės apygimą New Yorko portuose, įvežimais iš svetimų kraštų kontrabandos keliu figū, surūp, negryninto eukraus, madingų prekių ir kt. Valdžios agentai turėti nužymėjė ar štavimui apie 100 ypatų, tarp kurių yra įkriminuoti patys muitinių urėdninkai ir šiaip turtinčių kontrabandos tuzai New Yorke. Jie nuvogę nuo valdžios apie \$10,000,000 monto.

— Siemet ant miesto balsavimų blankos busių net 1000 kandidatų vardų ir 21 partijų kolumna. Niekumet da tiek partijelių pirmān nebuvę.

— New Yorko policijos yra sumanymas įduoti policininkus fotografiškas kameras, kad galėtų ant gatvių momentališkai nufotografuoti įvairius piktadėjus.

— Ant Union skvēro, No. 29, reformų politikieriai įrenge taip vadina „kankynių muziejų“, kuriame piešiniais, lentelėmis, skaitlinėmis ir karikaturomis išrodo visuomenėi pasibaisėtias Tammany Hall suktybes. Tarpe kitų dalykų stovi didelė poperinė karvė, kurios priešakinis pavesta publikai apžiurėti, o melžia susikėti tammanitai.

— New Yorko socialistų dienraštis „Daily Call“ pradedė eiti ir nedėldieniai po 5 c numeris.

— Hudsono teatre jau antra savaitę statoma pjesa „Išvakarių“, parašyta Kampfo iš rusų revoliucijonierų gyvenimo. Labai įgarsėjo.

— Ką uteistai raše, tas išsiplido — neužilgo neberekės (Žiur. ant 6 pusl.)

In patremtą Europos kovotoją.

— Walt Whitman. *

1.

Tik drąsos, mano brolis ar sesutė!
Žengkite! K d ir kažin kas — laisvė tur but mūs;

Tai ne kas, jei viena-kita, ar čiel i eilia ne laimė prauzia,

Ar tai dėl žmonių vangumo, jų nedékingumo, ar n'ištikimybės,
Ar šmėstelėjus valdžios, kareivių, kanuolių ir baudos statutų šešeliui.

Sukilk! ir da kilt! sukilk!
I ką mės tikime, tas visuomet slaptai skrajoja po visus kontinentus, visas salis, ir jur'ū pussalius;

I ką mės tikime, tas nieko nekviečia, nieko nesiulo; ramiai ir šviesoje gludo, galtingas ir pasiryžęs, nežinantis haimės.
Kantriai laukia pareinant savo valandos.

(Tai yra ne vien nuolankum, dainelė,
Bet ir rusti sukilmimo gėsmė;

Nes aš esu kiekvieno drąsaus maištininko pasaulyje dainius,

Ir perėjus mums pasilieka ramybė ir sandaika,
Už tai kovotojai kas valandą savo gyvasti pavojuj aukuoja).

2.

Sukilk! ir tyranai n'atrinkės!
Kova siaučia garsum aidiu, tai kila, tai vėl slugsta,

Netikėliai įveikia — bent jie manu, kad jų viršus,

Ir tuomet kalėjimai, kartuvės, kilp's, retėzai, lenkiugai ir kulkosima darbotojies.

Žinomi ir nežinomi karzygiai buriavas vyksta į kitus pasaulius,

D d mokytojai ir rašto vyrai keliuja į ištrėmimus, jie vaitoja ligos piblokštis tolmuose kraštose,

Judėjimas užmiegti — užspringst sivo pėčių krauju balsingiausi būna,

Jaunikiai susitikdamai droviai nuoledžia žemyn akis;

— Tečiaus ir dėlto visko laisvė nekrypta iš savo takelio, nei gi netikėlis pilnų valdžia igija.

Ir kuomet laisvė savo takelį apliestu, tai nės ji pirmutinė, nei antroji, nei trečioji, Ji laikas pakol visi išs — ji išs piskutinė.

Ir kada nebebus atminimų apie karzygius ir kentėtojus,

Ir kada kokius pasaulio kraštus aplie's pati gyvasti, vyru ir moterų sielos išlėks,

Tik tuomet laisvė, arba laisvės idėa beplėta pasaulio dalį,

Ir netikėlis pilnų valdžia igys.

3.

Tai gi drąsos! Europos revoliucijonieriai!

Nors ir viskas paliautų tu neprivalai paliauti.

Aš nežinau, kam tu esi (aš nežinau, kam ir aš pats esu, nei kam yra bent kas-nors).

Bet aš to nenuolsiai jieškosiu, nors ir persekiujamas bučiau.

Paveiktas, suskurdęs, paklydęs, apkalintas nes ir tas didyb pareiškia.

Sukilk! tyranams lai kulta!

Ar mums atrodė, kad pergale didi?

Taip, ji tokia ir yr! — Tečiaus, man rodos kada pagalbos neber, ir pralaima yr' d di,

Ir jog taip-pat didi yra nuoganda ir mirtis.

Vertė Menkutis.

*) Iš garsaus veikalio „Leaves of Grass“ (Zolės Lapeliai) 1900 laida, Philadelphia.

18-KA PRIKRYŽIUOTŲJŲ.

(Užbaiga)

12. Sakja, arbë Sakja Budha, indusų Dievo sunus gimęs iš mergelės, kurią tą laiką žmonės buvę apšaukę Mergele Švenčiausia arbë Dangaus Karaliene. Prikryžiuotas buvo Sakja 600 m. prieš Kristų. *) Užginimas vai-

*) Apie Dudha Sakja skaitytojas atras ir bilesio encyklopedijoje. Tarp kitų užtikančių gražydiškame Žodyne, po redakciją dabar jau mirusio filosofijos daktaro M. M. Filippovo, išleidimas Loikino, Petrapilė, 1901, pag. 551 „Buddizm“. — Aut.

šviesa. Jis pradėjo sakytį pamokslus, panaišiai Kristui, jau paaugejės, — tarp sau nuo kelui aplinkui jo galvukę pasirodžiusi didelekių dvidešimt ašmų metų, buvę velnio gundytas: žadėjęs šetonas garbę, garsą ir pasaulio turtus, bet Šikja rusčiai velniai sutrėmės, sakydamas: „Eik šalin, ne erziuk manęs.“ Jis gydės ligonius, sugražindavęs akliems regėjimą, o kurtiems girdėjimą; nebyliai pradėdavę nuo Sakjos mostelesimo kalbėti, o raiši vaikščiot. Max-Milleris, garsus vokiečių filologas savo knygoje Rig-Veda, rašydamas apie indusų religiją, taip sako apie Sakją: „jis skelbė visų žmonių lygę ir broliskumą tarpe žmonijos giminių“. Jis paliko šiuos penkius prisakymus:

1. Neužmušk.
2. Ne vogk.
3. Negeidauk svetimos lyties nei dasileisk nešvarių durbų.
4. Ne kalbék neteisiši.
5. Ne nusigerk.

Vienu laiku budizmas turėjo suvirš tris šimtus milijonų savo pasekėjų arba tuo laikinį pasaulio žmonių trečdali. Ir dabar gi niekas negali Budhos moko lo papekti, nes jis peikdamas, uiekintę ir pikt žodžių krankybių, kuri daug budžino turi.

13. Quexalcote iš Meksikos buvo prikryžiuotas 587 m. prieš Kristų. Šių amerikiečių dievas, kurio istorija yra paimta iš „Meksican Antiquitus“, atvaizdinamas yra prikiltuvinis prie kryžiaus tarpe dvieju vagių. Jis gimęs iš mergelės, atsidavę keturioms dešimtims dienų gundinim, ir badavim, ją į ant asilo, buvę bažnyčio

... pismu, kaip neteisiasi priš d rbininkus priekes. Palieka moterj ir eina kalėjimai, nesako: „aš noriu savo sažinę nugryniut“ Bet tai jam spaudžia ranką ir advokatas ir darbininkai...

Pastatyti ant scenos tas veikalėlis nesunku ir geistina, kad lietu iši, ypač Amerikos lietuvių darbininkai, papuošt jomis savo sceną. Panasaus turinio da nera veikalėlių lietuvių kalboje.

Kratikas.

Kaip ilgai valgis verda žmogaus skilvyje.

Svarbu tai žinoti, tečiaus retai kas atkreipia atidžią į taip reikalingą sveikatos užlaikymui dalyką. Delei šito p-duodame (pagal „Viešto Znan.“) suraša paprasčiausią valgių su pažymėjimui, kiek laiko jis žmogaus skilvyje pverda.

	Valgis	Sutaisymo budas	SCENA 1.
		valand.	minut.
Duona	šviežia	3. 30	
Sviestas	šildytas	3. 30	
Kopustai	sudyti	4. 30	
Svogunas	virtas	3. 30	
Zirniai	virti	2. 30	
Riešutai	"	5. 00	
Bulvės	virtos ar keptos	2. 30	
Ryziai	virti	1. 00	
Ropės	virtos	3. 30	
Suris (senas)			
Miežių kruopos	virtos	3. 30	
Barščiai	virti	3. 45	
Obuolai	žali	1. 30	
"	virti	1. 35	
Mesa (kuda)	kepta	3. 00	
" šviežia	"	2. 45	
" " sudytas virta		2. 45	
" senai "	"	6. 00	
Antis	kepta	2. 00	
Unguris	keptas	6. 00	
Kiaušiniai	žali	2. 00	
"	pautienė		
Zuvjis (ne rieblos)	virtos	1. 30	
"	keptos	3. 00	
Višta	virta ar kepta	4. 00	
Viščiukai	virti	2. 00	
"	kepti	4. 00	
Kepsnis (jaut.)	keptas	3. 00	
" (versio)	"	2. 30	
Eriukas	keptas	2. 30	
A viena	virta	3. 00	
Paršiuka(jaun.)	keptas	2. 30	
Kiauliens (rieb.)	kepta	5. 15	
" (sudytas)	virta	3. 15	
Lašinių	virti	5. 30	
Kalakutas	virtas	2. 15	
"	keptas	2. 30	
Pienas	zalias	2. 15	
"	virtas	2. 00	
Laukin. paukš.	kepti	4. 15	
Bifstekas	lengvai keptas	3. 00	
Zasis	kepta	2. 30	
Matome, kad riebalai reikalauja ilgesnio chemiško proceso. Virimas gi prigebsti skiliuviu. Prie ilgiausiai nesuverdamajų skilvyje valgių reikia priskaityti visokias vaisių košes, kietus vaisius ir <i>visus alkoholinis gérinus</i> , kuriems perevirimiui reikalauja 6-7 valandų.			
Sveiko žmogaus skilviui negalima duoti ilgiau darbo, kaip 4 ir pusę val. po kiekvieno valgio; ligoniams gi — daug trumpiau.			
P. Norkus.			

„PROGRESISTAI“.

„Vaikel! Kantrybė turėk!“ —
Sakyklon ilipė jie šaukia.
„I žemės turtus — nežiurėk! —
„Po myriaus dangus tavęs laukia!...“

Bet keista.... Tie „doros“ vaikai —
Jie žemės laimę taip gina, —
Pats verkia, kad „blogi laikai!“
Nors laimės kvietkelius tik skina.

H. Sudermann.

Jonas Krikštytojas.

Penkiaveiksmė tragedija su prologu.

SALOMEJA (kaip augščiau). Kokį Joną?

PRIŽIURETOJAS. Kurį vadina Krikštytoju, pranašu iš Judėjos, ta —

SALOMEJA. Jis čia?

PRIŽIURETOJAS. Taip, ponia.

SALOMEJA. Norėčiau pamatyti tą Joną. Atvesk man jį.

PRIŽIURETOJAS (persigandęs). Ponja, tai negalimas daiktas.

SALOMEJA. Aš noriu to. Negirdėjai? Aš noriu to.

Meka. Kunigaikščiute, tetrarcha eina.

SALOMEJA (slėpdamosi). Slépkite! (Mergaitės nubėga į rumus. Duryse pasirodo Erodas su padyvoais.)

SCENA 2.

Tie patis. Erodas, Meroklės, Jabada, Gabalius.

ERODAS. Prižiurėtojau!

PRIŽIURETOJAS. Girdžiu, pone!

ERODAS. Kai tai per vieni tie tris, kurie stovės vartais? Pažinirėjo rusčiai į mane ir nepasveikino manęs.

PRIŽIURETOJAS. Ponja, tai paskutiniai iš minios, kurie, kaip sako, atlydėjė Joną iš Jeruzalės. Aš tuonias dienas ir aštuonias naktis ējė paskui jį.

ERODAS. Paskutiniai, sakai? O kur kitii?

PRIŽIURETOJAS. Guli, tur-but, pone, kur pakelyje ir žysta.

ERODAS. Išvykite šiuos.

PRIŽIURETOJAS. Dažnai mēs, pone, nuvejame juos nuo čia, bet jie tuo vėl sugrižta.

ERODAS. Tai tegu sau stovi.

MEROKLES. Koks tai minkštaširdis mūsų valdonas! Neliepia sukapatį juos į gabalėlius.

JABADA. Garbė valdonui.

ERODAS. Tiesą pasakius, mano draugai, nenormoms einu pas galvočius ir pas pieniaburnius, nes neikomet negalima žinoti, ar budelis turi savo rankose galvočiaus ar pieniaburnio galvą.

GABALIUS. Neapsirkisi, pone, nes esi galvočius, tikrai galvočius!

ERODAS. Neapsirkisi, jei liepsiu nukirstau galvą, kadangi pieniaburnis esi, tikrai pieniaburnis... (Prisiartindamas prie sédynés). Atveskite man tą — (pamato pasislėpusi Salomėjai). Prašau jūsų, pasišalinkite net ligi vartų. (Gabalius, Meroklės ir Jabada pasišalina.)

SCENA 4.

Erodas. Salomėja. Abi. Meka pasislėpusi.

ERODAS. Pasakyk tu man, ar neesi Salomėja, mano žmonos dukte?

SALOMEJA. Pone, aš noriu, kad tavo sargyba mandagesnė butų su manim — taip aš esu ji.

ERODAS. Kokiuo budu patekai šitan kalėjimo kieman?

SALOMEJA. Neklausk manęs, pone! Mano dušia turėtų raudonuoti prieš tave. Akyvumas atvedė mane čia, kaip užgirdau tavo žingsnius.

ERODAS. O kur tavo draugės?

SALOMEJA. Bijo tavęs, todėl pasislėpė. Abi, Meka, eikite šian! Mūsų ponas liepia. (Abi ir Meka pasirodo ant scenos ir žemai nusilenka prieš Erodą.)

ERODAS. Tavo akis prašo už jas, todėl nei nebarsiu jū.

SALOMEJA. O mano lupos dėkavojai tau už tai. (Duoda ženkly mergaitėms, kurios pasišalina.)

ERODAS. Dėkavojai, kaip kokiam pergalėtojui. Kaip gi tai atsitiko, Salomėja, kad neikomet neigirdėjau tavo balso?

SALOMEJA. Paklausk, pone, mano motinę.

ERODAS. Tavo motiną... Bet aš žinau, kad gera man veliji. Aną tartaite, kuri naktimis sueteikdavo kitiams nereikalingas žinias iš rumų, atidavei man rankosna.

SALOMEJA. Ar gi galėjau, pone, kitaip padaryti? Bet nenubauso to, kuriam tas žinias suteikdavo?

ERODAS. Nežinau... Bet kaip — ?

SALOMEJA. Pone, man rodos, kad jis daug turi salininkų tarp žmonių. Jei nenubauso jo, žmonės palaiks tavo pusę.

ERODAS. Išmintingai kalbi. Tavo motina vienai kitos nuomonės šitame dalyke. Kaip gi tu, Salomėja, nepanaši į savo motiną!

SALOMEJA. O juk panaši esu į ja!

ERODAS. Velyčiau, kad rodytys tau, jog nepasi į ją... Nusimk, mieloji, uždangala.

SALOMEJA. Pone! Jei butum mano tėvas! Bet neesi juo! Kaip tik artinės prie manęs, pati motina užtraukia man uždangala net ligi krutinės.

ERODAS. Nusiuink uždangala.

SALOMEJA. Pone, juk pati viena esu su ta-

viem... Tai ne pagal papročius...

ERODAS. O jei sédétum su kitais vyrais — pertėžiai guli šale taves.

SALOMEJA. Gal... Paklausk motinos... Aš,

pone, moku ir šokti.

ERODAS. Padarytum tai man?

SALOMEJA. O ką tu padarytum man?

ERODAS. Salomėja!

SALOMEJA (pakildama). Ne, pone, tikrai turia paklausti motinos. Perjauna dar esu, neprityrusi, nežinau, kas pridera mergaitei. Zina tikai, norėčiau.

ERODAS. O ko gi norėtum?

SALOMEJA. Kas tau, pone, butų gera. Dau- giau nieko, nieko! Žiurėk! jei tu gražiau apsieis iš kaliniu, gerbs visi tave, aš gi didžiuosiuos tavim ir sakysiu sau: pagal mano patartį padarė tai.

ERODAS (prižiuretoju). Atvesk čia Krikštytoj... Apsvarstyk tai, Salomėja. (Prižiuretojai išeina.)

SALOMEJA (išeidama pro vartus). O aš padėkavosi ponui.

ERODAS. Salomėja! (Salomėja išbėga pro var- tus; drauge suja išbėga į Abi su Meka. Erodas žiu- ri į ją, paskui sėdasi ant sédynęs.)

SCENA 5.

Erodas. Jonas. Prižiuretojas. Sargybinis.

ERODAS. Pasakyk, kaip tave vadinti, kad pagerbti tave?... Manai, kad tyčiojus iš tave?... Nežinai, kad esu tau kaltas? Turėjai mane savo ran-

kose, kaip kad turėjai akmenį. Pasakyk, kodėl išmetei jį? Pasakyk, kodėl galėjaisi manęs?

JONAS. Nors ir pasakyčiau, nesuprastum manęs.

ERODAS. Tai priešinimas, kurio pagirti negaliu. Kas retėžiuose, tas visaip gali tyčioties. Nuimkite jam retėžius ir eikite sau. (Atlikus tai, prižiuretojas ir sargybinis pasišalina.) Dabar gi tyčiokies iš manęs, kaip jau liuosas žmogus. Jei tu skelbi mėtavong, skelbk ją ir man.

JONAS. Pone, nesuprastum manęs.

ERODAS. Jan sykį pasakei tai. Išgalvok ką naujo. Čia Galilėjo linksmas esu ir geras. Sakyta man, kad neapkenti parizėjų, ir aš jų neapkentiu.

Sakyta man, kad neapkenti kunių, ir aš jų nemyliau. Sakyta man, kad neapkenti rymiečių, aš — sakyk man, kodėl dovanojai man?

JONAS. Pone, nesuprastum manęs.

ERODAS. Iš galėjini savo tvarinio?

JONAS. Kas mano yra, to užsiginu.

ERODAS. Cha, cha, cha! Beveik kad norėčiau pakviesčiai savo graikus, kad pasimokyti iš tavęs. Klausyk! (tyliai) Ir aš žinau žydų karalių, kuris ateis iš kelto virš savo galvos kardu — ir niekam nedavanosis, kas netaravavo jam laiku.

ON. WILLIAM J. GAYNOR
ANT MAJOR.

Teisinga vieta, teisingam zmogui.

Kandidat s, už kurį žmonės balsuos ateinauti lapkritį; kaip galima buvo patėmty ir parti jis atsižymėti teisingumu. Daugybės žmonių, tukstančiai šame mieste, daugybė iš mūsų mokesčius ir taksas kasmet naturaliskai; mės, kai ir iš mokėtojai takši, norime, kad mūsų mokesčiai atneštų geriausią naudą. Norime, kad būtų laikoma teisingi, ištikimi preninkai. Norime, kad butų sunaudoti mūsų pinigai ne išmėtyti. Tėmijant į daugiausia pasirodo, kad reikalinga žmonių kandidato pobudis, pradejus nuo majoro iki žemesnių valdininkų.

Akyliai ištiria šito kandidato praeitis parodo, kad jis yra augstos klasios užėdas ir vertas paremimo. Sudžia Gaynor aplieido šios valstybės Supreme Court, kad priimti įvardijimus (nominaciją) ant majoro ir tarnauti šiam didžiesiui.

Ivardytasis ant Controllerio Robertas R. Morre, yra vienu iš atstovaujančių piliečių, kuriems suteikė tukstančiams visokios rūšies darbus, su kuriais turi saryši. Tapęs gi išrinktu, pildys žmonių reikalus.

George G. Battle, ivardytas District Attorney yra vienas garsiausių advokatų šame mieste. Jeigu taps išrinktas mones ras teisybę. Dar ir augiaus yra statoma ant visojo teisėjų courtose, kur anie pildys teisingai savo prieder me.

Bet jie privalo balsuoti ir už kitus Republikonų Partijos kandidatus. Ant valstijos iždinkininko kandidatu yra J. A. STOBER iš Lancaster pavieto, kuris tarnaudamas ilgus metus viešoje tarnystoje, darodę esąs sažinėk, gabu energišku žmogumi, uloliai daibojančiu vien žmonių gero.

Sekančiu kandidatu ant valstijos inspektorius yra A. E. SISON iš Erie. Jis teigpi pasirodė teisingo viešoje tarnystoje, labai gabi ir pilnai atsakančiu naujam.

Republikonų tiketas pilnai geras, ir nei vienas šitos valstijos piliečių neprišalo aplieisti rinkimus, bet eiti ir padėti kryžiuką šalia Republikonų kandidatų prie rinkimo.

MŪSŲ ŽMONĖS PRIPĀŽINTI.

Daugelis iš Pennsylvanijos atnagradytu už drutą laikymasi Republikonų partijos.

Mūsų valstijos žmonėms pavydi kitų valstijų gyventojai už tai, kad juos pripažinta Republikonų Partija, už tai teip dang jų buvo išrinkta ant visokių vietų ant Republikonų tiketo arba buvo pa skirta į ofisus Republikonų urėdininkų. Tai yra teisingas pripažinimas jų gabumų, nes jie verti to, ką gauna. Už tai kitose valstijose mūsų žmonės nėra tokiai laiminges.

Svarbiausia mūsų žmonių pri pažinimo priežascia yra, kad jie buvo ir bus tvirtas republikonais, visados balsuodami už republikonų kandidatus ir kiek galédamai paremdavo Republikonų Partiją, kuri mainais davę jiems gerbuvį, dang darbo, augstus užmokesčius ir geras gyvenimo sąlygas.

Ši rudenį jie turės naują progą balsuoti už Republikonų kandidatus ant svarbių urėdų valstijoje: ant sudžios Augščiausiam Teisme už ROBERTĄ VON MOSCHIKER iš Philadelphijos. Jo paskyrimas į kandidatus yra ženklu pripažinimu ir svetimantčiamis lygiu tiesu su amerikona. Jis išrinko iš tarpo dangelio norinčių tos vietas, nes rado jį labiausiai atsakančiu ir labai sažinėku žmogumi, galinčiu laimeti rinkimose. Pertai yra priedermė mūsų žmonių šitoje valstijoje paremti jį savo balsais Lapkričio mėnesyje, kad gautu dangiaus balsų nei iki siol koks nors Republikonų kandidatas šitoje valstijoje.

Tas turės du siekiu. Netik pri pažins teisingumą sudžiai Moschikizer, bet atkreips Republikonų partijos organizatorius atyda, parodydam, ką jie gali nuveikti, ir pasirodys geras Amerikos piliečiai interesuodamies rinkimais.

Bet jie privalo balsuoti ir už kitus Republikonų Partijos kandidatus. Ant valstijos iždinkininko kandidatu yra J. A. STOBER iš Lancaster pavieto, kuris tarnaudamas ilgus metus viešoje tarnystoje, darodę esąs sažinėk, gabu energišku žmogumi, uloliai daibojančiu vien žmonių gero.

Sekančiu kandidatu ant valstijos inspektorius yra A. E. SISON iš Erie. Jis teigpi pasirodė teisingo viešoje tarnystoje, labai gabi ir pilnai atsakančiu naujam.

Republikonų tiketas pilnai geras, ir nei vienas šitos valstijos piliečių neprišalo aplieisti rinkimus, bet eiti ir padėti kryžiuką šalia Republikonų kandidatų prie rinkimo.

SUDIEVU IR TEISYBE

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svito nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENŲ SOPĖS, SAUSGELŪ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIU. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neješkok rodos pas kokių nemokitus žydelius ar kryžiokus save prie puelių, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locinā vienianti, reikalaudamas tikrų grynu ir gydančių vaistų — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKĮ, Plymouth, Pa.

Garsus dirbėjų „Lenkišku ir Lietuvišku gyduoliu“, o persitirkinsi, kad neįskleisi veltui ir ant apgausyti savo sunkiai uždirbtu centu.

Turime gyduoles nuo visokių liudų, kokios tikrai randasi ant sveto teip del senų žmonių, kaip del kukių, vyru ir moterų.

„Lenkišku—Lietuvišku“ vaidstai jau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tave!

Ypatingai SLAPTAIS ligas gydomo ir gilioje slapoje užlaikome, kaip kunitas išpažinti?

Delto jeigu trokštai tikros gydytojams pagelbės, aprašyk savo nergerovę, aškiai ir su smulkmenomis, pridék 2 centu ant atsakymo laikui, o niekuomet to nesigailėsi.

Adresuok:

Albertas G. Groblewskis

Cor. Elm and Main Sts.

Plymouth, Pa.

Naujausiai ištirti vaistai.

Plaukų sulaikejimui ir atsagiminiui, nė papukų, spogų, nė žulė, egzemas, keletė pavilės gydymui ir gyduoliui būdai. Geriausias gyduolės ant prakaitavimo ir smirdžiaus kojų, atleidiminių kojų, kaip Vokietijos armijoje kareiviai vartojo pagal formulą. Prof. Brundzo Gyduolės yra svaranturas. Valstybė ir Miesto taciai chemijos rūpesčiuose Washingtone, per patį sūjų vaistų išsardėja su pagerinimui ir dėdėlimi substancijų vislaiskų renzenkinčių svetkai ir sistemai; jokio negali buti pavojaus, tas užtvirtintas mūsų priesiga išsiazdėti į žalas įstatymais. Taipgi leisiantis plėvės informacijas, kai supabdyt aliumininiu plauku ir atauginti ant lezplikusios galvos, kai išzudyti ir išznaikinti pleiskanais papucukais, derlinėmis, nė žulė, egzemas ir kitas odos-skuro ligos, ant kurų mės esame specjalistais už gyduolėles. Bus išsilaistytas jums išsakalinimai ir darodam, kai įsimtai tukstančiai išsizigydė. Aprašyti istorija savo ligos, o ganei visokias rodas dykal. Beito sūjų informacijos ir taip kiekvienam reikalingos, todėl linėtina, kad jos rasinti kožinė name, apsaugotu žmones nuo apgavilių ir suziedytų sūnūtų dolerių.

Mūsų biuras su krautave atidars nuo 10 rytų iki 8 vakarų kožinė diena. Visomis sventomis dienomis uždaromas. Ateikite ar rasysite unikalinius dvičentinius stampas ant išsaklinimų visokų rodu.

Prof. J. M. Brundza & Co.

990 Broadway, B'klyn, New York.

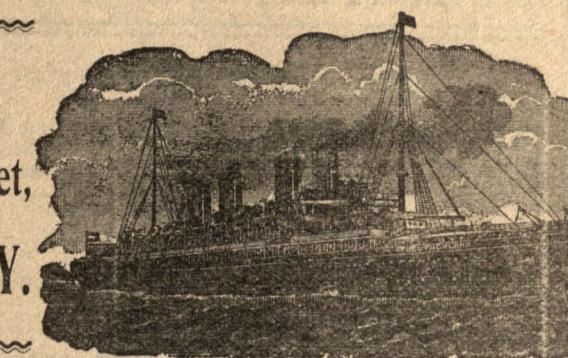
DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisai

120-124 Grand Street,

BROOKLYN, N. Y.

Ofisai

224 E. Main Street.

PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas sveto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siūsti pinigus į kraju savo giminems arba pajistamiams — siūsk juos per musų offisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueisi, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nueina.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausią laivą į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkortų prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų offisose. Čia ir tikietus ant geležinkelį galima gauti iš New Yorko į pietines ir yakarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVÉ KNYGU.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėjė iš spaudo, kaip svietiškas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

224 E. Main Street,

Plymouth, Pa.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

224 E. Main Street,

Plymouth, Pa.

, VIENYBĖS LIETUVNIKU". AGENTAI.

W. Sarpalius. Alden, Pa.

Baltimore, Md.

J. Luis. 521 W. Baltimore st.

P. Glaveckas 635 W. Lombard st.

Lit. National Library, 646 W. Lombard st.

Brooklyn, N. Y.

E. Fromas, 73 Grand St.

T. Jarmala, 217 Berry St.

Cambridgeport, Mass.

S. Gritz, 541 Main St.

P. Bartkevičius, 719 Main st.

Chicago, Ill.

Jos. Valmeris 168 W. 18-th st.

P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave

M. M. Juška, 1289 W 22 st.

Elisabeth, N. J.

Dom. Boeckus, 211 1-st St.

E. St. Louis, Ill.

K.J. Baranauskas 452 Collingsville ave

Easton, Pa.

Felikas Raulynaitis, Box 196

Kenosha, Wis.

M. K. Petruskas, 918 Gunie st.

Montello, Mass.

B. P. Miškinis, Box 124

Newark, N. J.

V. Ambrazevycia, 178 Ferry st.

New Britain, Conn.

M. J. Czeponis, 21 Pleasant St

J. Mažeika, 28 Connerton st.

New York.

J. M. Danielius, 451 W. 19-st

Naugatuck, Conn.

A. Levandauskas.

Pittsburg, Pa.

J. G. Miliaukas, % Union Saving Bank.

Seranton, Pa.

J. Petrikis, 1514 Ross Ave

So. Boston, Mass.

N. Gendrolis, 224 Athens St

Turners Falls, Mass.

Waterbury, Conn.

J. Zementauskas, 39 W. Porter St.

Worcester, Mass.

Chas. Zemaitis, 45 Ward st.

KELIAUJANTI AGENTAI

J. Stasilevičius

V. K. Račkauskas.

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. BRAUGELI.

Skanus alus, gardi arielka, ellus, visokis vynas, kveptini

TEMKYITE!

Uzdejan Krautuvę Apsiaivimu
(Shoe Store)

Visokiam pasirinkime ir prekės.
Atsilankykite ir persiliudykite apie
daugumą ir geruą tavorą.

L. Buczinskas,
218 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Lietuviška karčiamā
A. ADŽGAUCKO,
palei lietuvišką bažnyčią,
Plymouth, Penn'a.
Skanus alus, puikiausia arvelka,
visokis vynas, portoris,
elius iš kvepianti cigara.
Atsilankykite pas seną būznierį ir
visiems pažistamą A. Adžgautką.

Old Phone 293-R. New P-ne 1500-R.
Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,
Karietos Laidotuvėms, Veseilimams ir Krikštynkams.
57 Cor. Hazle & Stanton st.,
Wilkes-Barre, Pa.

PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIU ABROZU.

Darbą—
atlieku pui-
kiai už priei-
namą prekę.

Kogeriusia
darau nau-
jas skripas
ir taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave., BROOKLYN,
(tarpo So. 2-nd ir 3-rd st.)
Galerija atidara nuo 8 rytų iki 6 val. vakare.
Utarninkas ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman
Gydymo iš seno kraujas.
Specijalistas nuo visokių
ligų.

gydo net labiausiai užsisenėjusias vyrus,
moteris ir kudikių ligas.
Galima snisiukėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.

VALANDOS PRIEMIMO.
nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street
Wilkes-Barre, Pa.

New Phone 4023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.
Laikau agenturą, parduodu šifkortes
ant geriausių linijų ir greičiausiu lai-
vy ir siunčiu pinigus į visas vietas do-
lis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos
kursą. Prieg tam laikau HOTELI.
Chas. Adams,
George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Jonas S. Lopatto,
Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-
vų advokatas pabaigęs Pennsylvanijos
Universitetą), užsimiai varymu pravu vi-
suose teismuose.

Offisas rumuo 47-48-49 Bennett
Building, Kampo Public Square ir North
Main Street, WILKES-BARRE PA.
Teleponas naujas Offiso 37
Residencijos 1284-R.

Lietuviszkas Ziegormeistras.
Sziuomi užsiūmą jau 18 metų.

Pranešan viesiems lietuviams,
kad uždejan didelį kramtuvę
kamboje, ir geras arvelka,
kūkenėlių čyto arba vyriskų
ir moteriškų su gražiom kvef-
komis ir t.t. Visokiu žiedu
slūbiniu ir šepl nesiot valki-
namis ir merginomis a dideliam
pasirinkimui ir už prisainamą
prekę. VISOKIU MUZIKOS
IKANCIU.

M. MINKUS,
kampos Hancock ir
236 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIAEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviskas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS:25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
305 North Water st., Connellsville, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siysti pinigus į seną krajų, arba reikalinga
kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIAEK & CO. seniausias
bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir
greitai siunciā pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų,
kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglia,
Fium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluoose turto ir kare-
vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mo-
kam procentą.

Su bent kokiui reikalu kreipkitės ypatiskai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Max Kobre
Litewski i Polski **BANK**
40 Canal Str.—142 Division Str., New York
Filija 81 Grand st. Brooklvn, N. Y.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausiu laivu už pigiausią prekę. Esu užtvintint agentu ant lini-
North German Lloyd Bremeno; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red
Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Roterdamo. Siunciāme pini-
gus, kurius jusų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite su-
neketi lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per
52 metus užsienyje teisingai. Teiposi pardūdame tiketus ant
visų geležinkelio Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinoti kad mes priimam pinigus į deposita bankos ir mokam
po 3% procentus ant metų. Procentai tik tą mokam nuo 50 dolerių ir vir-
sas, aše kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti
gali kožna dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

Daktaras Tino, Julian Czupka.

Adwokatas ir Notary Public.

Ofis: 3 N. Main st., Wilkes-Barre
Pa., kasdien.
138 S Washington Ave.
Scranton, Pa.

Panėdėliai ir Ketv. nuo 6 iki 7 val.

Užsiūmū provomis Wilkes-Barre

ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa-

liudyjimus (dovienastis) išrūpinu

Rosijoj ir Lietuvi.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS

— pas —

Jona Kulboka

SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA,

VISOKI VYNAI,

KVEPIANTI CIGARAI.

74 Grand st., Brooklyn, N. Y.

(kampus Wythe ave.)

LIETUVIŲ DAKTARAS.
ŽINOMAS

Daktaras drangysčių: Šv. Jurgio,

D. L. K. Gedimino, Šv. Petro ir Povilo

OFSISO VALANDOS: TELEPHONE:

8-10 A. M.

1-2 A. M.

6-8 A. M.

GREENPOINT.

DR. H. MENDLOWITZ

271 Berry st., Brooklyn, N. Y.

Sziuomi užsiūmą jau 18 metų.

Pranešan viesiems lietuviams,
kad uždejan didelį kramtuvę
kamboje, ir geras arvelka,
kūkenėlių čyto arba vyriskų
ir moteriškų su gražiom kvef-
komis ir t.t. Visokiu žiedu
slūbiniu ir šepl nesiot valki-
namis ir merginomis a dideliam
pasirinkimui ir už prisainamą
prekę. VISOKIU MUZIKOS
IKANCIU.

M. MINKUS,
kampos Hancock ir
236 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

Tris procento mokame ant padėty pinigų.
Bus išmoksta ant kiekvieno pa-
reikalavimo. Geriusiai užtikrina ure-
diška banka.

John R. Powell, Prezidentas.

John J. Moore, Vice-President.

G. N. Postlethwaite, Kaslierius.

Fotoje appokamas

H. B. ROSENSON,

BROOKLYN, N. Y.

Whiskey

W. SŁOMINSKA, CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtuwe tapo

Apdovanožta

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszko Paro-
dos už rupestinga, tei-
singa ir artistiškai iz-
dirbimą.

KARUNU, SZARPĘ,
KUKARDU, ROZETŪ,
BERLŪ, MARSZAL-
KINIŲ LAZDŪ ir tt.

Turi už garbę aprekežti guo-
detiniems Kunigams ir guodotin.
Draugystėms, kad asz dirbu wi-
sus augsozoliaus pamėtus daig-
tus Pigiausei, Teizingiausei
ir Geriausei, nes per 30 metų
užsildimams Iszdirbimais igijau
geriausę praktiką ir dėl to galu-
wiski padirb pigiai ir geriau ne-
gu kiti fabrikai.

Šu guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

VIENYBE LIETUVNIKU

Dr. E. C. Collins
Uždėtojas

SKAITYK ŠVIESIA TEISYBĘ!

South Bend, Ind. 4d Liepos, 1909
GUODOTINAS DAKTARE!

Siunomi pranešu, kad Tamistos gyduolės, visas jau suvartojau ir jančiuosiu pilnai sveiku, atskančiai išgydytu nuo ligos, kuri manę ilga laiką vargino kaip skaudėjimas galvos, po krunitas, sanarių kojose, teipat streunu, pašoniu ir kosėjimui su skrepiliavimais kai ir sunaus kvepavimo. Iš pradžios pradėjus vartoti tas gyduolės, nors pasijutau drutėnu, bet jutau kaip kokia vaina savyje, tai turbut gyduolės su liga kovojo, bet kaip paskutinius suvartojau ir tai nors tris nedelias lankau, bet išgydyta liga jau daugiau neatsinaujina; kame dabar jančiuosiu išgelbėtas nuo ligos kanikulin, sveikas ir laiminges teip kaip metai, tam atgalios buvau, kolei dar buvau nesiregš. Nors yvairių daktarų ir vaistų dang perleidau per mano sirgimą, tačiau, ne vienai neįsteng išgydyti teip general, kaip Tamista mielas daktarė, garsaus Collins N. Y. Medical Institute. Dabar siūnčiu, sirdinga, padėkavonei ir Jusu varda kaip į gerus vaistus išgydymui visokiu ligu, kiekvienam savo pažistamui perstatysi, kad laikė nelaimės ligos, žinotu kur rasti tikra pagelba. Pilnas gnuodės

FR. LEWANDAUSSIS,
416 South Jackson Street, South Bend, Ind.

GYRAI IR MOTERIS nesivargykite ligoms ir silpymbėms, nes kiekvienas bus atskančiai išgydytas ir pagelbėta, nuo visokiu nesveikumų tik reikia atsišaukti arba parašyti lietuviškai kas kenkia tikrai adresu.

COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE,

140 West 34th Street, New York, N. Y.

Dr. S. E. Hyndman, Medikal Direktorius.

Kasdien nuo 10 iš ryto iki 5 po p. Švent. nuo 10 iki 1 Vak. Ut. ir Pet. 7-8

Prisiuk 10c. markėns, aptureši garsiaja, knygą Dr. E. C.

Collins, "Vadovas in Sveikata", parašytą lietuviškai.

FR. LEWANDAUSSIS,

416 South Jackson Street, South Bend, Ind.

GYRAI IR MOTERIS nesivargykite ligoms ir silpymbėms, nes kiekvienas bus atskančiai išgydytas ir pagelbėta, nuo visokiu nesveikumų tik reikia atsišaukti arba parašyti lietuviškai kas kenkia tikrai adresu.

Kasdien nuo 10 iš ryto iki 5 po p. Švent. nuo 10 iki 1 Vak. Ut. ir Pet. 7-8

Prisiuk 10c. markėns, aptureši garsiaja, knygą Dr. E. C.

Collins, "Vadovas in Sveikata", parašytą lietuviškai.

FR. LEWANDAUSSIS,

416 South Jackson Street, South Bend, Ind.

GYRAI IR MOTERIS nesivargykite ligoms ir silpymbėms, nes kiekvienas bus atskančiai išgydytas ir pagelbėta, nuo visokiu nesveikumų tik reikia atsišaukti arba parašyti lietuviškai kas kenkia tikrai adresu.

Kasdien nuo 10 iš ryto iki 5 po p. Švent. nuo 10 iki 1 Vak. Ut. ir Pet. 7-8

Prisiuk 10c. markėns, aptureši garsiaja, knygą Dr. E. C.

Collins, "Vadovas in Sveikata", parašytą lietuviškai.

FR. LEWANDAUSSIS,

416 South Jackson Street, South Bend, Ind.

GYRAI IR MOTERIS nesivargykite ligoms ir silpymbėms, nes kiekvienas bus at